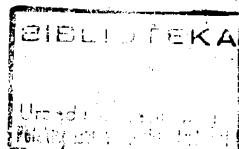

Warszawa, 31 maja 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

A 44 b 5/02²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 21410.

Kl. ~~44-a, 9.~~

44a¹ 5/03.

Paweł Krotki
(Katowice, Polska).

Spinka rozciągana do mankietów.

Zgłoszono 27 kwietnia 1934 r.
Udzielono 15 kwietnia 1935 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest rozciągana spinka do mankietów, która nie posiada niektórych braków, jakie dają się zauważyć w obecnie używanych spinkach do mankietów. Używane obecnie spinki trzeba często przy wkładaniu i zdejmowaniu koszuli wierzchniej odpinać, przynajmniej z jednej strony, ponieważ ręka nie zawsze przechodzi przez zapięty mankiet. W razie potrzeby zawinięcia mankietów, np. przy pracy albo przy myciu rąk, również trzeba odpinać spinki.

Spinka do mankietów według wynalazku nie posiada wskazanej wady, gdyż jest ona rozciągana: w jednym guziku spinki mieści się oś, na której jest osadzona sprężyna zegarkowa i umocowany łańcuszek, na-

winięty na tę oś w przeciwnym kierunku niż sprężyna, którego wychodzący koniec przy-mocowany jest do tylnej strony przeciwle-głego guzika spinki, wobec czego guziki spinki można łatwo odciągać jeden od drugiego, przyczem sprężyna usiłuje zawsze zbliżyć je ku sobie.

Spinka według wynalazku jest przedsta-wiona dla przykładu na załączonym rysun-ku, przyczem fig. 1 przedstawia przekrój wzdłuż osi jednego guzika spinki, w którym mieści się urządzenie, umożliwiające roz-ciąganie spinki, a fig. 2 przedstawia jej ze-wnętrzny widok.

Wewnątrz osłony *a* guzika spinki jest u-mocowana oś *b* tak, iż może się obracać; na osi tej mieści się nawinięta sprężyna zegar-

kowa *d*, oddzielona przegródką *c* od łańcuszka *e*, który jest przymocowany jednym końcem do wskazanej osi, lecz nawinięty na nią w przeciwnym kierunku niż wskazana sprężyna zegarkowa. Jeden koniec sprężyny *d* jest przymocowany do osi *b*, drugi zaś jej koniec — do osłony *a* guzika, wobec czego przy zwijaniu łańcuszka *e* sprężyna *d* napina się. Drugi koniec *f* łańcuszka przechodzi przez otwór *g* w osłonie do tulejki *h* i jest przymocowany do tylnej strony przeciwległego guzika *i* spinki. Przy rozciąganiu mankieta łańcuszek *e* wychodzi mniej lub więcej z osłony *a* guzika, napinając sprężynę; gdy rozciąganie mankieta ustaje, wówczas napięta sprężyna nawija łańcuszek znowu na oś, i mankieta ściąga się. Przy używaniu do mankietów spinek według wynalazku rękę w każdej chwili można przesunąć przez zapięty mankieta lub podciągnąć go wysoko na ramię, przyczem mankieta ten skutek ściągnięcia sprężyną trzyma się mocno na każdym miejscu ramienia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Spinka rozciągana do mankietów, znamienna tem, że jeden jej guzik (*a*) posiada wewnątrz obracalną oś (*b*), do której są przymocowane jednym końcem i nawinięte w przeciwnych kierunkach sprężyna zegarkowa (*d*) i łańcuszek (*e*), przymocowany drugim końcem (*f*), wychodzącym przez otwór (*g*) guzika, do przeciwległego guzika lub podobnej części (*i*) spinki.

2. Spinka rozciągana według zastrz. 1, znamienna tem, że łańcuszek (*e*) po przejściu przez otwór guzika jest przepuszczony przez tulejkę (*h*), przymocowaną do tego guzika.

3. Spinka rozciągana według zastrz. 1, znamienna tem, że pomiędzy łańcuszek i sprężynkę w guziku jest wstawiona przegródka.

Paweł Krotki.

Fig. 1

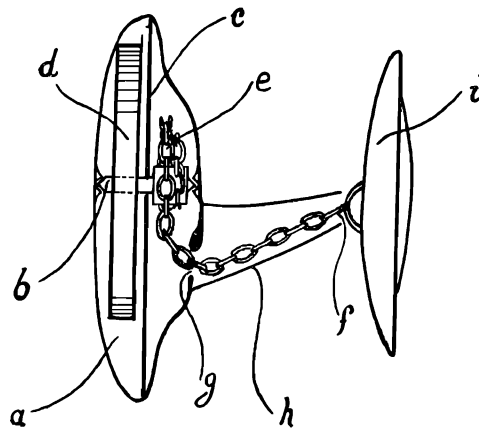

Fig. 2

